

A színészek.

Megérkeztek kedves vendégeink,
 Megérkeztek a vándor-színészek,
 Ujra megnyilt Thália temploma,
 Ujra népes az elhagyott fészek . . .
 És fölhangzik a lelkes üdvözlét:
 Isten hozta városunkba őket!

Az üdvözlét őszinte szívből jő,
 Honfi köszönt honfitársat, színészt;
 Az igazi honfíúi érzés
 Föllelkesít, ölelkezésre kész . . .
 Rokonszenvét a magyar szívének
 Megérdemlik a magyar színészek.

A színészek, hazánk vándorai,
 Ők dajkálják a nemzeti nyelvet.
 Ők terjesztik a magyar kultúrát,
 Hirdetve, hogy mint haladt, mily nagy lett . . .
 Igen, igen, a magyar színészet
 Sokat fárad, sok érdemet szerzett.

Fogadjuk hát tárt karokkal őket,
 Üdvözölve legyenek általunk!
 S legyen Pécssett biztos állomásuk,
 Nyujtson kellő pártfogást városunk . . .
 Hogy ne essék a direktor lábba:
 Járjon ki-ki buzgón a színházba!

Pityi Palkó.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

VÁRADY FERENCZ.

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési ár negyedévre 1 frt 50 kr.

Egyes szám 15 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal

János-utca 8. sz.

➡ Hirdetések igen előnyös áron vétetnek fel. ➡

PARTOS DEZSŐ ÚR APRÓ ÜZLETEI.

Irta: Tolnay Lajos.

Az egész város területén nem volt olyan szép pont meg egészséges hely, mint a lóher-utczában, az oláh templom mellett. Itt is a kéményseprő háza előtti széles szögletet tartom a legkiválóbbnak. Kertek, gyümölcsösök, nem messze a szőlőhegy s tetejében igazi koronául a lombos, sötét, kékes erdő. Hogy lehetett itt játszani a sok szegény eszmadia, asztalos, varga, szabó és hivatal-szolga fiúknak, leányoknak, reggeltől estig!

A Holló mészáros vén drabantja ott őrizte kora tavasztól késő őszig a juhokat, berbéczeket a kaszárnya oldalában, a gyepes partokon; a vágott orru flaszterező bolond kótya unoka-öcsese (de tán fia volt, csak nem merte a katonás feleségének bevallani,) itt sipolt, dudorászott örökké a malaczkok és baromfiak mellett; a szenes szekelyek itt állottak meg jó vásár után a czéh-mester úr koresmájában, hol mindent, a mi rossz, tisztességes áron lehetett kapni deáknak, professzornak, ügyvédnek, kis hivatalnoknak, — s ezekkel egy társaságban a polgárság haladóbb részének is. A szomszéd kis falvak papjai is sűrűn látogattak a komához, városi képviselő úrhoz, egyházi tanácsos- és számos egyletek vezér-tagjához. Igen, mert egy érdekeit jól felfogni tudó modern koresmárosnak, főképp ilyen kisebb fészkekben, aminő Várdomb városa is — minden közéleti tisztesség csak úgy hull az ölébe. E mai reális kor meglelte embereit!

Itt ezen a pompás réten játszanak mai nap is az utca gyermekei, fiai és leányai és korbély mesterlegényei, kiknek balzsam és gyógyszer ezer gondjaik közt a gyermekekkel való ártatlan játszás.

Segíteni kell az ifjaknak, mutatni a jobb fogásokat a lapdában, bakfüttyben és más hasznos, népszerű játékokban — hogy legyen belőlük ember, s ha úgy hozza a jó szerenese: országos képviselő, s a körülményekhez képest hol az egyik, hol a másik oldalon. Ott a hol a gyümölcs előbb zsendül, s jókorább érik.

Sokan vannak a gyermekek, bizony sokan. Az iskolák nem olyanok, hogy mindenkit befogadhassanak. Talán nem is szabad. Ez a templomok joga csak.

Mint a magas politikában hogy vannak kiválóbb vezéregyéniségek, úgy itt is. Kakas Adolf czukrász gyermekei a zászlóvivők: Dolfi, ki egy piros pozsgás, eleven, szilaj, tíz éves ficzkó, mezitláb, rongyos nadrágban, melyet egy szál posztószél köt össze a felső testtel és Laczi, ki ha valamivel kisebb is és barnább testvérénél, de rongyosabb és erőszakosabb is. Meglehet, mert neki már térdig atlasz selyem (valamikor új volt valakin) mellénye van, két gombbal és egy új hasadással.

Ez a két kakas-testvér uralja a tért, tartja a sárkány madzagját, üti legtöbbször a fej-nagyságu lapdát és ugrik legtöbbször a bakfüttyösben. Ők kergetik meg legtöbbször a juhokat és malaczkokat is és ülnek legtöbbször a szenes emberek sovány, elfáradt gebéire, míg a góbék egy kis bizonytalan tokány mellett a czéh-mester úr bódéjában vendégeskednek.

A hatalmat, a vezér-szerepet czukorral, torta-morzsalékkal, és sütemény-darabkákkal nyerték meg.

Ővük a világ, a széles, hosszú utca, nekik lehet legnagyobbat kurjantani — mivel a czukor a gyermekek közt is hatalom.

Lehet látja, lehet nem látja őket Kakas Adolf úr a czéh-mester úr koresmájából, a hol Partos Dezső nyugalmazott törvénytörvényes irnokkal, a híres pohárköszöntő Dezsővel iddogál, a teljes költséget természetesen a czukrász úr hordozván.

— Lajos bácsi, — int hosszú fehér ujjával a czukrász, ki egy világos szőke, negyven felé járó elsoványodott, köhögős ember, csontos arcán két nagy piros rózsával, redős, magas homlokkal és göndör, ritkás, szőke, hamvas hajjal, — még egy litert! Épen benne vagyunk a beszédben, egy kicsit ülünk hát még. Úgy, úgy. Szeretem ezt a fülkősi bort, nagyon vág a kedélyemhez, savanyu is, erős is, keserű is.

A bort oda teszik.

S a két ember suttogva összébb hajol.

— Nem ér az élet semmit.

— Rég mondom ezt, Dezső barátom. A torta-készítést be is fejezem.

— Ha gyermekeim volnának, de elhaltak s szerencsétlenségemre természetes uton — most megölném magamat, mormogja búsan, de vigyázó tekintettel a nyugalmazott irnok úr, ki a legtisztességesebb szegény emberek egyike. Így ismeri a város. Szürke, tömött haját mindig tudós módon fésüli, tiszta gallért visel — sokszor kemény papirosból, angol divat szerint, s oly edzett szívü, hogy a téli ruhát nyáron át is — főképp ily hüvös koresmákban — el tudja viselni. Különben olyan kurta ember, hogy rövidebb lábakat és hosszabb derekat, törzset még nem igen láttam.

Úgy ül hosszú pipájával, (dohányt is mindig tud kapni) a hogy maga a megtestesült komolyság, városházi hivatalos kötelesség. Lassan, vontatottan beszél, mivel a polgármester is mindig így beszélt.

— Az élet egészen elvesztette előttem — veszi fel újból thémáját Partos úr, — savát, izét. Ha egy kívárandó pöröm nem volna — rég pisztolyhoz nyultam volna, Adolf.

— Te nem itéled el az öngyilkost?

— Nem én. De az a fő. Mai nap a világ ebből is hasznot tud huzni, Adolf.

— Hogy?

— Szenzációt ébreszt.

— Mikép? — s égték a czukrász beesett kék szeméi.

— Megosztja családját. Megy az apa a gyerekek felével és marad az asszony a kisebbekkel. Vagy lehet úgy is, megfordítva.

— Hogy a feleségem pusztitaná el magát a két kis leánykámval és én maradnék a két nagyobb fiúval?

— Nálad már abban kicsi haszon lenne.

— Óh, én örömet elmennek ebből a világból. A mesterség nem megy, készen hozat Schwarz mindent felülről fél áron, igaz, hogy kutyanak való rossz, avas, penészes süteményt, de ha eszik és fizetik! Én minék tanultam, ha nincs mezöm?

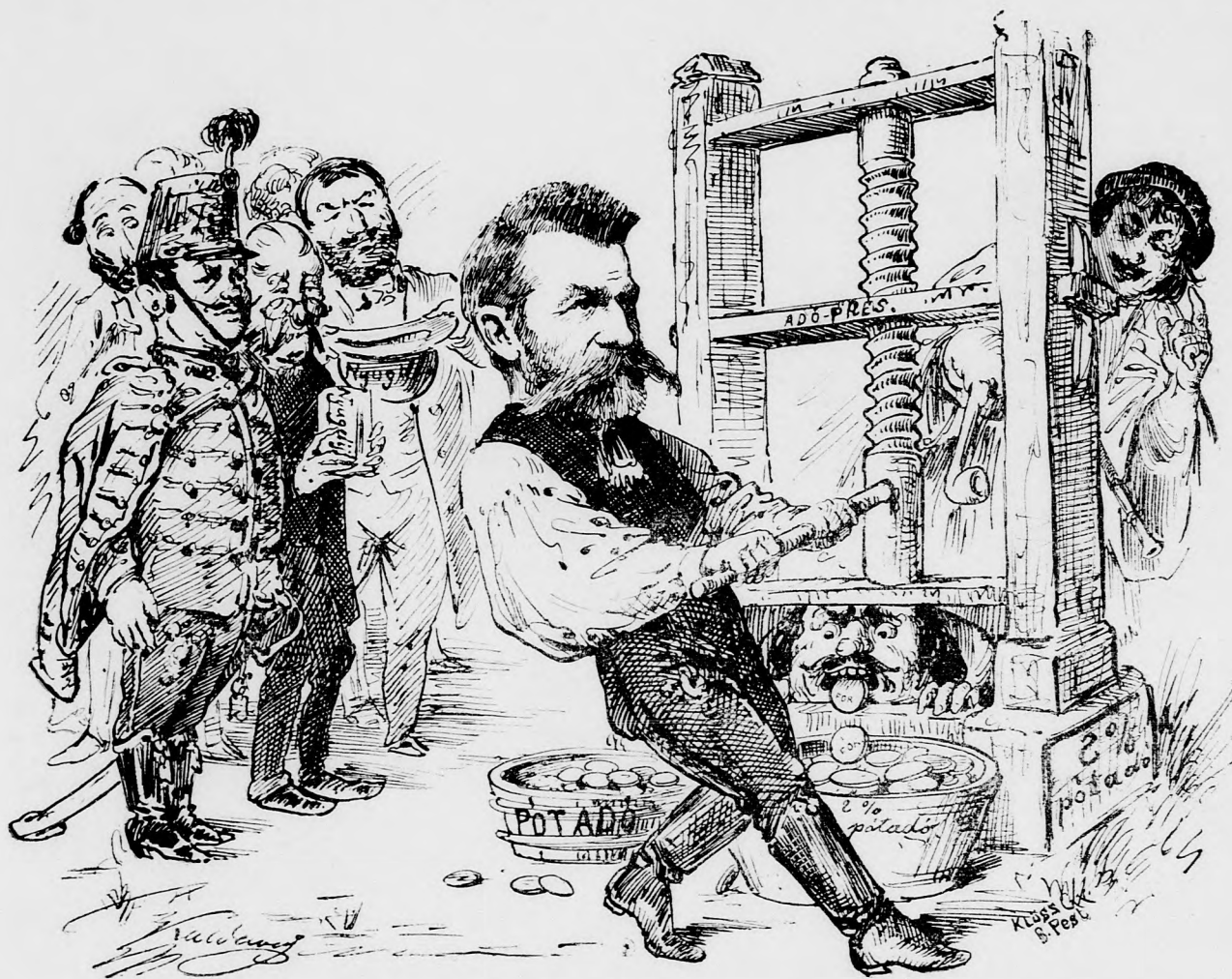
— Igaz.

— Nem lophatok, mert szegények iránt még a törvény is szigorúbb.

— Való.

(Folytatása következik.)

A VÁRMEGYE SZÜRETJE,
VAGY
A LACZI BÁCSI MEG AZ ADÓPRÉS.

„Mi kő fiuk, vakapátok!
Talán bizony ihatnátok?”

„Egy kis nyugdíj-alap kéne!”
„No maj’ meglám, hogy hát mén-e?”

Egyet csavar. „Kutya egye!”
— **Pótdót** fizet a megye!

... Laczi bácsi vége, vége!
Török a — **népszerűsége!**

BEKSITS GUSZTÁV,

ki a pécsi nőknek kemény leczkét adott,
hogy németül olvasnak és társalognak s ki
a dunántúli közmívelődési egyesület által a
magyarosodást kívánta terjeszteni: németül
vezérczikkez a helybeli német új-
ságban. Ez aztán fából vaskarika!

Az elővigyázó Dávid-lében.

A budapestre rándulókkal fölczihelődött a
jó Kornschleger Dávid is Kóbi fiával együtt.
Mikor Abaliget elé értek, lenyomja a trón-
örököse tincses-boglyas fejét:
— Bokhjal le Kóbikám, mer itt gyün edj
alaghót, megtholálod ütni a kabakadat!

Az „EUROPA“ előtt.

Schime Arankövi: Gatt über die Welt! Thiged még be se nem csoktak, hiszen te vadj edj z endölő!

Eisigl Rákóczy: Micsede balandás beszid oz, hodj én vadjak edj zendölő: vadjak én edj békés hunpalgár, a ki sohase nem zendöl.

Schime Arankövi: Nutz ká Réd! Én alvastam a laphakban, hodj Shiklóson, mikar Sziládji Dezsú bevégezett az ű nodjszerő beszid: „fűlzendölt a Rákóczy.“

Gedälje Drenkopp: Warklach er is a Rákóczy!

Dr. Igavonó Olivér

díjtalan joggyakornok monologizálása.

o, a jogász-kollegák is megtartották ismerkedési estélyüket. Ott voltam én is. Mondhatom, fényesen sikerült; mire hazaértem — fényes reggel lett.

Annyira belemelegedtünk az ismerkedésbe, hogy egyik kollega a cigányoknak is bemutatta magát. A cigány persze örült a szerencsének, hanem azért az ismeretségnél többre becsült volna egy cigarettát, mert hát az efféle ismeretségnél tovább tart egy cigarettá.

A nagy ismerkedésnek az lett a vége, hogy utóbb már magamra se ismertem. Nagyon sok volt a bemutatás; egészen megzavarodtam. Valamennyinek elfelejtettem a nevét; csupán két név maradt meg emlékezetemben, hanem aztán ezek jó nevek: Szilvási — Rizlingi!

Tetszik nekem a Muki-kollega! A négy éves kurzuson ő már ötöd éves. Van a fiuban belátás. Nem rugaszkodik; tudja, hogy nagyobb szükség van a joghallgatóra, mint a joggyakornokra. Ha végez, üresedésre kell várnia; ha nem végez, reá várnak, mert az akadémián mindig van — üres hely.

Férj és feleség.

— Ugyan édes párnám csúcsa, miért zúgolódsz, miért elégedetlenkedel folytonosan? Hisz egyedül neked élek, még barátokat se tartok.

— Éppen ez a baj!

V á l á s.

Szép holdvilágos este volt,
Hogy téled válnom kellett,
Ott ültünk némán, szótlanul
A kertben egymás mellett.

Keblemre hajtva fejedet,
Patakként hult a könyved,
Szeretni nem, — csak sirni tudsz,
Hja, mert az sokkal könnyebb!

LÁNYI.

Mézét nyalt.

Bandika: Mama, mama, Bella mézet nyalt!

Anyá: Miből következteted ezt kis fiam?

Bandika: A tanító bácsi épen most mondta neki az ajtó mögül: lecsókolom ajkáról a mézet.

Habtág! ha tág, ha nem tág az a magazinéros riherongy mundér, a ki bundás mivolta vagyon jaz fekete-sárga zsinorral fölteremtettézt hózniba bujtatott, tejfölös száju rekrutájának! A kirelájszonját! de j jaz gyönggyomru czibilségnek is belékék harapni jaz porófundba, mer há beföllegzött jaz szent Miháj hava, hozzájuk vágta az manikulás feldvébli jaz rongyos fölhő forma köpönyegget, a kibén promonádérozhatnak jaz marha-piharezon, mig az szuffa körösztebe nem áll bennik.

Jaz frájbéligosaknak csufút önkéntes ifjúrak is beönkéntelenedtek az angyalbürbe, oszt csínyálík azt a gyönyörűségés bélbicz-madár-járasu ájnczelmarsot, szinte öröm nízni, olyan nagyon belekeseredtek a tempóra való lipkedísbe, mintha csak jaz göres, vagy a köszvény rángatná jaz lábik ikraját, osztán meg a tyúkszemik pislogatna hozzá fájdalmas kinszenvedés keservetességgel, mint az infanteriszt Stiglinecz csilás szeme, mikó az czukfirer Zupák szalventájert sütött el a pofáján jaz jobbik tenyerével.

De aki tollragó, téntapazaló, bütükörműlő nyavígás mivolta vagyon jaz puczéroskodó, finnyás uri fajjiknak, né csak hogy dudógassák jaz piharez sarkán, hogy hát aszongya, hogy: „Szíp ílet jaz logény ílet, ihajja!” hanem há kóstújják meg jaz bika-baka gombúczot, a kit dinamentummal kék szétrobbantani, hogy meglehessék emiszteni, oszténg maj a mikó aszondík, hogy „szex stund kurezi”... akkó tessönsíg nyervogni azt a fájin nótát, hogy aszongya, hogy — ihajja!

Addétig pedétiglen esönd legyík abban a rettenetes keservetes gunyába!

Pécsi porozemek.

Nem-e furcsa vélellen, hogy a pécsi kéjutasó társaság éppen akkor érkezett a budapesti országos kiállításra, mikor megnyílt a — lókiállítás.

A király-utczában a „Lukafai üveg-gyári raktár”-ban különféle jutányos áru ruhakelmék haphatók. — Üveggel nem kereskednek.

Sípöcs István meszét véve, hogy az 5-ik gyógytár föl fog állittatni: a patika, szódaviszgyár s egérméreg-konyha mellé: szagos szőlő-kivíteli irodát nyitott.

Fájdalmas nyeritések.

Cselekszi két bánatos fiaker-ló.

— Föltöltötték a fiaker-standot, hogy tisztességesebb formája legyen.

— Hát a mi gyomrunkat mikor töltik meg már egyszer, hogy tisztességesebb formánk legyen?

— Nem tudod kolléga, miért sózzák be minden nap a „stand”-ot klór-mészszel?

— Dehogy nem! dezinficiálják a döghaláltól való félelmükben.

— No hát akkor itt az ideje, hogy a mi gyomrunkat is dezinficiálják egy kis jóféle abrakkal, mert különben nálunk hamarabb beáll a döghalál.

A kis „hamis”-hoz.

Phangyolában tholáltalak
És én ögy elszürnyedtem,
Hodj azon pereztül elhagyt
A nüsölési khedvem.

A homis fug, a homis hoj,
Att fekhódt szép surrendben,
A tornür bájjaid mellett
Az éjjeli szhekrénjen.

És én mogomban gandalám:
Áj, váj, édes Istenem!...
Hodj ha te így mindent leraksz,
Mi moradja énekem?!

Vig Jozsl.

Hentes: Mi kell fiam?
Fiú: Két pár virslüt kérek, de jó nagyot, mert beteg számára viszem.

KAKUTYI — MAKUTYI

jó szomszédok.

Kakutyi. Hoát kéend szoamsziéd néem méent fő Buadapéestre a töebbiekkel? há?

Makutyi. Néem hoá, ieszen láttoam moár én a kiállietást.

Kakutyi. Néé moandjon, hát miekoar? ieszen moaga méég néem is vót Buadapéesten.

Makutyi. Néem is kéell oada méenni, hoát az oasszony véett a mienoap egy zséebkendőt, oazon roajta voan a kiállietás.

Buczko Bernát

rönddörmögései.

Ez az! Vége lösz a világnak. Muszaj véginek lönyyi, mer úgy kéváni a rönd. Ovastam ecező a nagy kalandáriumba a hun a gyüvő sora le vagyon írval, hogy jelök mutatkoznak, nagy dógok történekek, esudálatos esudák esnek mög azon az évben, mikor mögindul ez a föld, oszt vele az egész világ jaz dunkliba kerül, miveehogy esméteg sötétség leszön.

Nahát én má látam eppár ijjen esudálatos jelöket mög dógokat.

A minap is, hogy a promonádén posztolok estendvést, hát mit látok? az öreg gesztönyefa — nem hijába, hogy vad — möggyümöcsözött, oszt' ha hiszik, ha nem hiszik, hát egy formás promonádé-pad nyótt le rúlla!

No má ijjest nem faggyúztam ez keserves röndőri kapitulácijómba. Csak leemeetem, oszt' odaranzsítottam a többi közé, utóbb is, ha így mögyön, hát nem kő a városnak gondúkonnyi új padokrul, teröm a magátul is, dej szépon.

Halom e nöm ölég. Hát a mint másnap a kis-pijarez felé sumfordálok, mondok mögtekéntöm, hogy nem osztogatik-é ott ingyen a baraczkot, hát mit látok megest? A fekete éléfánt ott a sarkon föfelé kunkorította a farkát, márucese úgy vót!

Na má kéröm ássan, tudom a mit tudok, nem vagyok én ujan buta, a mint a ténstekéntetős kapitány úr mongya, halom azt mégis csak tom, mer az anyám is mondta valamikó, hogy az az éléfánt nem eleven fábú van faragva, halom ujjanbú, a ki má ki vót vágya a tüvibül, hát az bizon nem kunkorithatytya a farkát aara, a mecre neki tecczik, halom csak aara, ameere a gazdája parancsúja. (Hogy az isten étesse még sokáig!)

Nagy sor ez, kéröm szépon. Szinte jg leszédűt a sipka a fejemrül ijedtibé. Siettem is rögvést föjelönteni ezt a két esetöt, hogy tessön mögvigyázni, vége leszön az velágnak. Halom a biztos úr kiröhögött, aszonta, hogy annak bizony mink vagyunk az okaí, mer nem vigyáztunk éeczaka jobban az embörökre, mer azokat mind a fiatal urak eseleködték jókedvikbe.

Pediglen a biztos úrnak nines igaza, mer kéröm neköm aztat látni kellött vóna, iszen ott alszom a sarkon, halom igömös ezök esudálatos esudák, a kire összedül a világ. Gyün még ijjen több is. Iszen ehun la, mast jut eszömbé. Hát a mütt hónapba is látam én ijjest, példánakokánér a föutezába maj hanyadt vágódttam, mikó ippen a Bertiesbüil tizenöt jogász ifiurat látam kigyünni ippen huszonkilenczedikén!

No má kéröm szépon, hijába beszél neköm a biztos úr, hogy ezt is jókedvikbe eseleködték mög a fiatal urak, de ez jelönt valamit, mer vége lösz a velágnak.

Azér má nem is vöszöm ujjan eréjössén fő a dógokat, iszen üsse sokáig tart. Ez a sok rekruta is itt bög a fülem mellett, mondok nekik szép esöndesen, hogy ne éneküjjenek itt, ahun én vagyok, mer a nyakamra másznak a biztos urak, halom mondok egy okosat, mömnyenek oda a — másík ucczába, ott nem bánom, há belészakannak is. Hadd mulassanak a szegényök, üsse soká tart má!

Halom izé! te Gergő, azér ha má ennyire vagyunk is, hát azér neköd nem szabad ám a gesztönyét ingyen vásároni. Láttalak simli, mikó beléméretted a kalapodba, oszt mögugrotta. Ez az egyetlen, a mi mégnem esudálatos elöttem. Csak gyere rúzsám, hoczi, hallátom szípeké, jó lösz a gyerököknek. Üsse tart má ez se sokáig. Azér hát tégöd is még bekésérlek, — ki tuggya meddig tart ez is? Nem mész! belódúj, mer mögropogtatom a fejedet, mint a Nanieza ott a sarkon a sütt gesztönyét, oszt bögheceez, hogy má nem friss, nem öszö belülle, mer akkó má késön lösz. Azér hát csak lotty a dutyiba!

ESTETT VILÁG.
SZÁNTAI M. KÁLMÁN
szintársulata.

Az operett-primadonna :
Szép **Ledovszky** Maresa.
Hogyha oly jó, mint a mily szép,
Isten soká tartsa!
Népszínműben **Honti** Mari
Csengő hangját halljuk,
Kedves, ezukros kis menyecske,
Jaj, csak föl ne faljuk!

A két dalos madár után **Pichler** Jusztika jó,
Tüztől pattant, csókra termett szubrett-énekeső.

Hősnő leszen s társalgási: **Perlaki** Gizuska,
A frau-mutter **Lénárd**-néni s **Réthy** Fáni — fruska;
Gálosiné, a „kis Klarissz“ vigjátéki szende,
Vendégeünk volt, emlékszik rá a közönség, nemde?
No és aztán **Latabarne** jó komikáné lesz.
Végül jó **Mészáros** Ilka, a ki ért mindenhez.

A férfiak közt ott látjuk: **Mezeit**, az apát,
Réthy Lajost, ki bonviván- s jellem-szerepet ad;
A tenort majd a **Gálosi** fujja selyem-hangon
S garabonczás **Deák** Pál meg leszen a bariton;
Sztupa Andor, volt direktor, intrikumot játszik,
Mint direktor nem volt vala intrikus, úgy látszik!

Kén-**Kövesi** Gyula: buffó, s őt nyomban követi:
Jó **Püspöki** Imre, ki a bukfenczeket veti;
Toldy Ferencz, hős szerelmes, ismerjük, jó színműs,
Volt már nálunk s a sok „éljen“-ből jutott neki rész!
Bodroghi bá' sem utolsó, — még a plakáton sem,
Utána van **Pintér** Mihály s a kórus szép rendben.

Papiros-gombócok.

(Katedraí köhíntések.)

Ha világ nem volna, a világtörténelem bizonyára
a holddal foglalkoznék.

*

Furesa helyzetbe jut a bíró, ha valaki egy ese-
lekménye által két nagy büntényt követ el, melyek
közül az egyiket halállal, a másikat fegyházzal kell
büntetni; most nem tudja, hogy a bűnöst előbb el-
zárassa-e, aztán akasztassa föl, vagy megfordítva?

*

A párbaj tulajdonképen nem egyéb, mint hogy a
fiatal emberek pisztolyokkal, kardokkal agyonlövik
egymást.

*

Nagy Sándor, szülei távollétében született.

Ha a falragaszokat egymás tetejébe ragasztják.

Előleges szini jelentés.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására
hozni, miszerint

DARÁZS MISKA

jól szervezett zenekarával
hosszu évek során át „Schön R.“
színház alatti fenálló
kézmű-üzletet

megvette, azt ujjonnan berendezte s mos nagy raktárt
tart mindennemű vászon, parkett, kanavász, selyemárak,
posztó és gyapjuszövetekből

Búcsu-előadás tartatik
az egész Európában előnyösen ismert

BECKER TANÁR . . .

által.

Előadó személyzet: . . . „Már alszik“ . . .

JÓNÁS JÁNOS Kapitány Beudet

egy szép nyerges ló

Először nagy meglepő mutatvány

a budapesti kiállítás megtekintésére

kirándulás naponta reggeli 9-től esti 10 óráig

a „Dunántúli közművelődési egyesület“ javára

Egy élő ember lefejezése

. . . bajjal jár.“

ajándéktárgyak ingyen kiosztással, u. m.

„A chatouai kastély“, operette Delibestől, „Rozina“, nagy
operette Genétől.

Számos látogatásért esd

Sebők, vendéglős.

NYILT-TÉR. *)

Vannak emberek, kik a potyát szörnyen szeretik,
sőt e mellett másokat is potyáztatnak a jóhiszemű em-
berek kárára. Ilyen potyondi fráter: Lasángyi Já-
nos falrakó, ki két kőmives bajtársával ellátogatott
vendéglőmbé uraskodni — hozom, viszem s leszre. A
potyázás a dicső Lasángyi-firma alatt ment, de a
midőn a fizetésre került a sor, a híres firma bemázoló-
dott a smuczigság kalamászával: csődöt mondott.
Megpereltem a „czeh“ (19 frt 45 kr.) erejéig, az ár-
verés is elrendeltetett ellene, de hát a hol nincs, ott ne
keress! A Lasángyi-firma megbukott. — Vegye a t.
közönség szives tudomásul s óvakodjék a kísértéstől.

Pécsett, 1885. október 2.

Czirják Antal.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget a szerkesztő.

KÁVÉHÁZ-MEGNYITÁS.

Van szerencsém ezennel közhírré tenni, miszerint kávéházamat az irgalmasok utczája és a belvárosi ország-út sarkán az előbbi

BEDŐ-KÁVÉHÁZ

ezég alatt,

☛ f. é. október 10-én, szombaton délbén ☛

megnyitottam, mely alkalommal támaszkodva 16 évi üzleti tevékenységem alatt tapasztalt bizalomra és jóakaratra, azt a n. é. közönség becses figyelmébe ajánlom.

Pécssett, 1885. évi október hó 11-én.

Tisztelettel

Bedő Károly,

kávész.

33.

Mária-czelli

GYOMOR-CSEPP

jeles hatású gyógyszer a gyomor minden bántalmái ellen

és fölülmulthatatlan az étvágyhiány, gyomor-gyengeség, rossz szagú lehellet, szelek, savanyu felbűfögés, kólíka, gyomorhurut, gyomor-égés, huykő-képződés, tulságos nyálka-képződés, sárgaság, undor és hányás, főfájás (ha az a gyomorból ered), gyomorgöres, székszorulat, a gyomornak túlterheltsége étel és ital által, giliszta-, lép- és májbetegség, aranyeres bántalmak ellen.

Egy üvege árá használati utasítással együtt:

☛ 35 kr. ☛

Kapható Pécssett: Balás Ödön, Kovács Mihály és Sipócz István gyógyszerész uraknál. **Pécsvár:** Dvorszky Béla gyógyszerésznél. **Szigetvárott:** Visy Sándor gyógyszerésznél. **Siklóson:** Rónay gyógyszerésznél. **Sásd:** Keller Gyula gyógyszerésznél. **Szászvár:** Bartha László gyógyszerésznél.

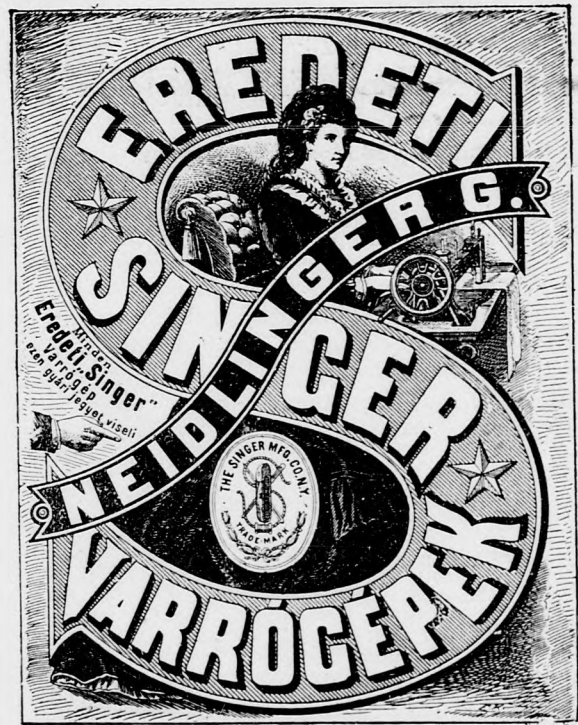
Valamint az osztrák-magyar birodalom minden nagyobb gyógyszerertárában és kereskedésében.

Központi szétküldési raktár nagyban és kicsinyben:

BRADI KÁROLY, (12-1)

az „őrangyalhoz” címzett gyógyszerertárában

Kremzierben, Morvaországban.

Háziszükségletek és fehérenművarráshoz, valamint szabók, cipészek, nyereggyártók, kalaposok, kárpitosok stb. számára.

AZ EREDETI SINGER VARRÓGÉPEK

minden más gyártmány előtt kitűnnek mechanizmus tökéletessége, egyszerű szerkezet, könnyű kezelés, felülmulthatlan munkaképesség és nagy tartósság által

NEIDLINGER G. ferencziek-uteza 6. sz.

34.